asplan
viak

Status på klimarapporteringen i norske kommuner i 2026

Analyse av 357 kommuner

Dato: 26.11.2026

asplanviak.no

Versjon: **01**

asplan
viak

Dokumentinformasjon

Utarbeidet av: Ingeborg Østgaard - Praktikant Bærekraft og Klimaregnskap 2026

Kort sammendrag

Denne rapporten fremmer statusen på klimarapporteringen til alle Norges 357 kommuner i oktober 2026. Gjennom en analyse av offentlige tilgjengelige dokumenter, har kommunenes klimaregnskap og klimabudsjett blitt kartlagt. Det ble også undersøkt om disse inkluderte GHG- protokollens Scope 1, 2 og 3, og om kommunene hadde planer om videreutvikling av klimarapporteringen. I tillegg ble en spørreundersøkelse som omhandler kommunenes utfordringer med klimarapporteringen trukket frem. Resultatene viser en variasjon i statusen på klimarapporteringen til norske kommuner, i tillegg til geografiske forskjeller og forskjeller basert på kommunestørrelse.

Innholdsfortegnelse

1. Introduksjon 3

2. Bakgrunn 4
2.1. Nasjonale retningslinjer og lovverk 4
2.2. Klimaregnskap 5
2.3. Klimabudsjett 6

3. Metode 7

4. Resultater 8
4.1. Kommunenes resultater 8
4.2. Resultater per landsdeler 9
4.3. Resultater etter kommunestørrelse 10
4.4. Utfordringer med klimarapporteringen 11

5. Diskusjon 12
5.1. Faktorer som påvirker klimarapporteringen 12
5.2. Veien videre 14

6. Konklusjon 15

7. Bibliografi 16

1. Introduksjon

I 2025 vedtok Stortinget endringer om klimamål for 2035 i klimaloven, med mål om minst 70-75 prosent reduksjon av klimagassutslipp sammenlignet med referanseåret 1990. I løpet av 2026 skal regjeringen fremme forslag om hvordan dette lovbestemte klimamålet for 2035 skal nås. Dette skal inkludere både utslippskutt i Norge og i samarbeid med EU. Dersom EU vedtar et annet klimamål enn Norge, vil regjeringen vurdere konsekvensene for det og hvordan det kan følges opp (Stortinget, 2025).

I Klimamelding 2035 trekker regjeringen frem at kommunene er viktige aktører i klimaomstillingen. Selv om hovedvirkemidlene i klimapolitikken avgjøres nasjonalt, mener de at disse virkemidlene gir insentiver til utslippskutt og omstilling i kommunesektoren. Miljødirektoratet trekker frem i en rapport fra 2024 at kommunenes handlinger er viktige i realisering av ulike klimatiltak, både i form av å kutte egne utslipp, og å legge til rette for utslippskutt blant andre aktører (Klima- og miljødepartementet, 2024).

Regjeringen nevner at mange kommuner og fylkeskommuner jobber aktivt med klima ved å sette ambisiøse klimamål, utvikle planer og strategier, og bruke verktøy som klimaregnskap og klimabudsjett for å nå målene. Likevel er kommunene mangfoldige, og har varierende forutsetninger og barrierer for lokalt klimaarbeid. Så det er også andre kommuner som er i en tidligere fase i klimaarbeidet sitt (Klima- og miljødepartementet, 2024).

På bakgrunn av dette har Asplan Viak gjennomført en statusanalyse av klimarapportering i norske kommuner, og undersøkt om dette varierer etter geografi og kommunestørrelse. Dette ble gjort i forbindelse med Asplan Viaks arbeid med klimafotavtrykksanalyser for kommunesektoren. Formålet er å fremme en oppdatert oversikt over statusen på klimarapporteringen (i oktober 2026). Rapporten inneholder en bakgrunn- del med relevante begrep, retningslinjer og lovverk. Metode- delen forklarer fremgangsmåten til statusanalysen. Videre presenteres resultatene, som viser statusen til kommunenes klimarapportering, og utfordringer de trekker frem i arbeidet. I diskusjon- delen blir resultatene diskutert sammen med retningslinjer og lovverk, tidligere undersøkelser om kommuners klimaarbeid, og mulige utviklinger fremover. Konklusjonen inneholder en oppsummering av resultatene.

Resultatene viser at det er en variasjon i statusen på klimarapporteringen til kommunene. Flere kommuner har mye på plass, mange har konkrete planer om å videreutvikle klimarapporteringen, mens andre er tidligere i arbeidet.

2. Bakgrunn

2.1. Nasjonale retningslinjer og lovverk

Norske kommuner har et stort handlingsrom når det gjelder sitt klimaarbeid, og dermed også et stort potensial (Klima- og miljødepartementet, 2024). Likevel påvirkes klimaarbeidet, og klimarapporteringen av nasjonale retningslinjer og lovverk. De statlige planretningslinjer for klima og energi har som formål å sikre at klima og energi blir vektlagt «i planleggingen etter plan- og bygningsloven og øvrig myndighetsutøvelse og virksomhet i staten, kommunene og fylkeskommunene» (Statlige planretningslinjer for klima og energi, 2024). Retningslinjene innebærer blant annet at kommunene skal ha oversikt over sine direkte klimagassutslipp fra egen virksomhet. I tillegg skal kommunene innarbeide mål, tiltak og virkemidler for klimaomstilling og energibruk i samfunnsplanleggingen, på virksomhetsnivå og geografisk nivå (Statlige planretningslinjer for klima og energi, 2024).

Anskaffelsesloven regulerer offentlige anskaffelser i Norge. Lovens formål er å fremme en effektiv og bærekraftig ressursbruk i samfunnet. Fylkeskommuner og kommunale myndigheter er inkludert som oppdragsgivere loven gjelder for. Under klima og miljø-hensyn, pålegges oppdragsgivere å ha en vektlegging av klima og miljø på minimum tretti prosent i tildelingskriteriene (Anskaffelsesloven, 2016, §1-5b). Det vil si at kommuner og fylkeskommuner skal stille klima- og miljøkrav i sine innkjøp (Miljødirektoratet, 2026). Dette kan føre til en reduksjon i kommunenes indirekte utslipp (Scope 3), som ofte er hoveddelen av totalutslippene til virksomheter (Moy, 2026).

Dette er retningslinjer og lovverk som fører til at kommunene skal ha oversikt over sine direkte utslipp, utarbeide mål og tiltak knyttet til klima, og vektlegge klima- og miljøhensyn i innkjøp. Det er ikke lovpålagt i 2026 for kommuner å ha etablert klimaregnskap og klimabudsjett. Likevel er det mange kommuner som ønsker å ha det på plass. Med et klimaregnskap får kommunen oversikt over fordelingen av klimagassutslipp og hvor deres største utslipp ligger (Moy, 2026). I tillegg kan en kommune også ønske å ta i bruk et klimabudsjett for å få oversikt over hvordan de ligger an med sine utslippsmål, og for å jobbe videre med klimatiltak (Miljødirektoratet, 2022).

2.2. Klimaregnskap

Et klimaregnskap kan brukes for å få oversikt over klimagassutslippene i kommunen. Flere kommuner bruker Miljødirektoratets klimaregnskap (Klima- og miljødepartementet, 2024). Miljødirektoratet publiserer klimaregnskap for kommuner og fylker hvert år. Dette er et klimaregnskap på geografisk nivå, altså omfatter dette utslippene som finner sted innenfor kommunens eller fylkets geografiske område. Klimaregnskapet inkluderer ikke indirekte utslipp, det vil si klimagassutslipp som knyttes til produksjon og transport av varer og tjenester som kommunen forbruker (Miljødirektoratet, 2025).

I tillegg kan kommunene ha et klimaregnskap på virksomhetsnivå, altså en oversikt over utslippene til kommunen som organisasjon. I klimaregnskapet regnes ulike klimagasser om til CO_2- ekvivalenter, slik at utslippene får samme måleenhet og blir sammenlignbare. Dette gir en oversikt over fordelingen av klimagassutslipp, og dermed en oversikt over hva som kan kuttes (Moy, 2026).

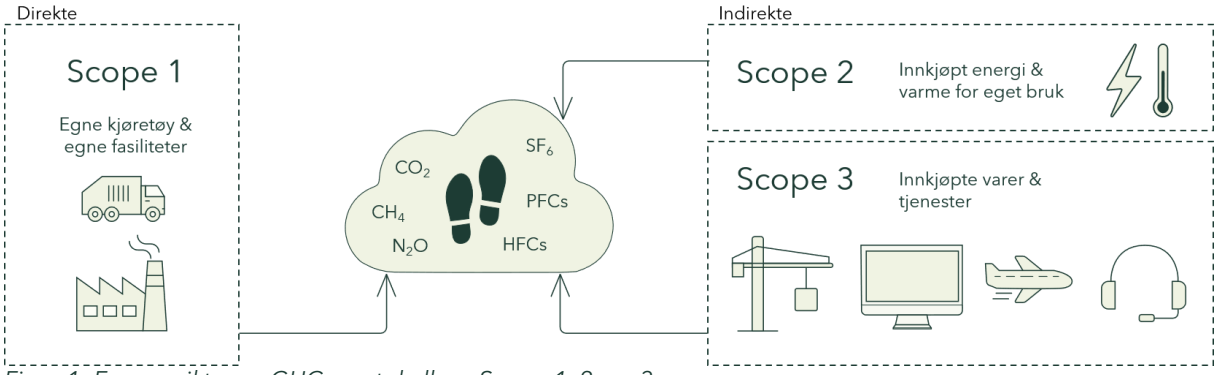

Figur 1: En oversikt over GHG- protokollens Scope 1, 2, og 3.

GHG- protokollen er en internasjonal standard som de fleste virksomheters klimaregnskap er bygget på. GHG- protokollen inndeler virksomhetenes utslipp i Scope 1, 2 og 3. Scope 1 er direkte utslipp fra virksomhetens aktiviteter, og er utslipp som ligger både nært virksomheten og utslipp de har relativt direkte kontroll over. Scope 2 er indirekte utslipp fra virksomhetens energibruk, altså innkjøpt energi virksomheten bruker, men som er produsert et annet sted. Scope 3 er virksomhetens indirekte utslipp i resten av verdikjeden. Disse utslippene er ofte den største delen av klimafotavtrykket til virksomheter. Verdikjeden til en virksomhet omfatter produksjon, transport og bruken av varer. Å inkludere Scope 3 i et klimaregnskap gir derfor virksomheten en totaloversikt over deres klimafotavtrykk, og vil derfor være et bidrag til videre arbeid med klima, som setting av klimamål og videre utslippskutt (Moy, 2026).

2.3. Klimabudsjett

Kommuner kan også bruke klimabudsjett som et styringsverktøy i klimaarbeidet, som er et verktøy kommunen kan bruke for å nå satte klimamål. Et klimabudsjett gir en oversikt over utslippene til kommunen, hvordan utslippsmål skal nås, samt en oversikt over tiltakene som skal gjennomføres og hvem som er ansvarlige for dem. Ofte innebærer det også en oversikt over statusen på tiltakene. Klimaregnskap er grunnlaget for å lage et klimabudsjett. Et klimabudsjett kan på samme måte som klimaregnskapet enten være på geografisk nivå eller på virksomhetsnivå. I tillegg kan det bruke GHG- protokollen som rammeverk på hvilke utslipp klimabudsjettet skal omfatte, altså bruke Scope 1, 2 og 3-inndelingen. Dette gir som nevnt en totaloversikt over kommunens klimagassutslipp, men kan innebære mer omfattende beregninger (Miljødirektoratet, 2022).

3. Metode

Denne statusanalysen har bestått av en undersøkelse av offentlige tilgjengelige dokumenter, hovedsakelig fra kommunens nettsider. Dette representerer statusen per oktober 2026, dermed vil nyligere oppdateringer ikke være inkludert. Fokuset har vært på om kommunen har etablert klimaregnskap og/eller klimabudsjett, eller har konkrete mål om å innføre det eller å videreutvikle det de har. Det ble også undersøkt i hvilken grad disse inkluderer direkte og indirekte utslipp (Scope 1, 2 og 3). For uttalte mål om videreutvikling ble klimaplaner også undersøkt. I tillegg trekkes en tidligere spørreundersøkelse frem, der 40 kommuner ble spurt om deres utfordringer med klimarapporteringen. I gjennomgangen av kommunenes klimaplaner, klimaregnskap og klimabudsjett ble det oppdaget flere fellestrekk. Disse fellestrekkene utgjorde utgangspunktet i en inndeling, med formål om å fremme statusen til kommunenes klimarapportering på en oversiktlig måte.

Inndelingen beskriver statusen på kommunenes klimarapportering, der fokuset er på kommunenes klimaregnskap, klimabudsjett og om de har konkrete mål om videreutvikling. I presenteringen av funnene inkluderes det ikke om klimaregnskapet eller klimabudsjettet er på geografisk- eller virksomhetsnivå. Likevel er det gjort en vurdering av Scope 1, 2 og 3 som brukes på virksomhetsnivå. Dermed gis det likevel et overordnet inntrykk av hvor langt kommunen har kommet i klimarapporteringen. Inndelingen er ikke en vurdering av kommunens samlede klimaambisjoner, eller kvaliteten på annet klimaarbeid.

Analysen har tatt utgangspunkt i offentlig tilgjengelige dokumenter, resultatene inkluderer derfor ikke mulige klimadokumenter kommunene bruker internt.

I analysen ble alle de 357 kommunene i Norge undersøkt. Videre ble disse kategorisert inn i følgende fire inndelinger:

Kommunen har …

- … helhetlig klimarapportering: har klimaregnskap- og budsjett – Scope 1,2,3.
- … etablert klimarapportering: med klimaregnskap- og/eller budsjett, men ikke fullstendig for Scope 1,2,3.
- … konkrete planer om videreutvikling av klimarapporteringen: mål om å innføre klimaregnskap- og/eller budsjett, eller spesifikke ønsker om å forbedre det de har.
- … manglende klimarapportering: har ikke etablert klimaregnskap- eller budsjett.

4. Resultater

Kommunenes resultater blir først presentert i en prosentvis inndeling per nevnte kategori. Før statusen til kommunene blir presentert etter landsdel og kommunestørrelse (Norgeskommuner, u.d.). Det blir gjort fordi å presentere fylker mot hverandre ikke er direkte sammenlignbart, siden det er såpass stor variasjon i antall kommuner per fylke.

Oppsummering av kategoriene- basert på hvor langt kommunene har kommet med klimarapporteringen:

- Helhetlig
- Etablert
- Konkrete planer om videreutvikling
- Manglende

4.1. Kommunenes resultater

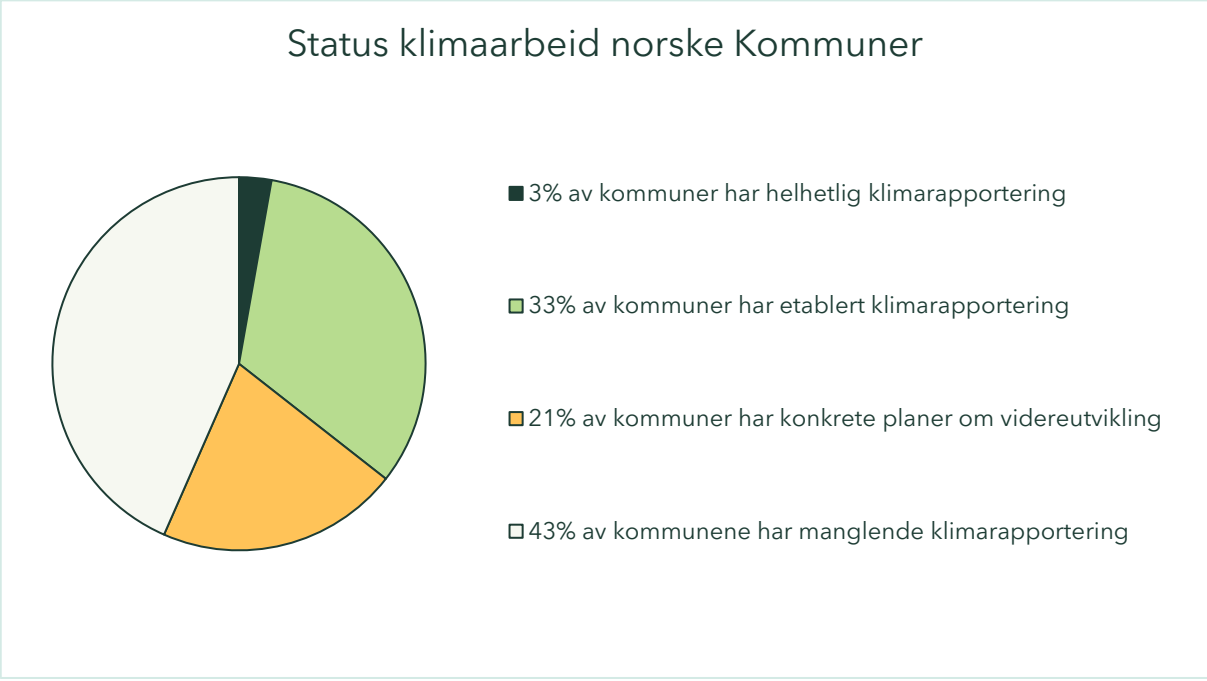

Figur 2: Kommunenes fordeling etter status for klimarapportering.

Figur 2 viser at av alle kommuner i Norge er det flest kommuner med manglende klimarapportering (43%). 33% har etablert klimarapportering og 21% har konkrete planer om videreutvikling av klimarapporteringen.

4.2. Resultater per landsdeler

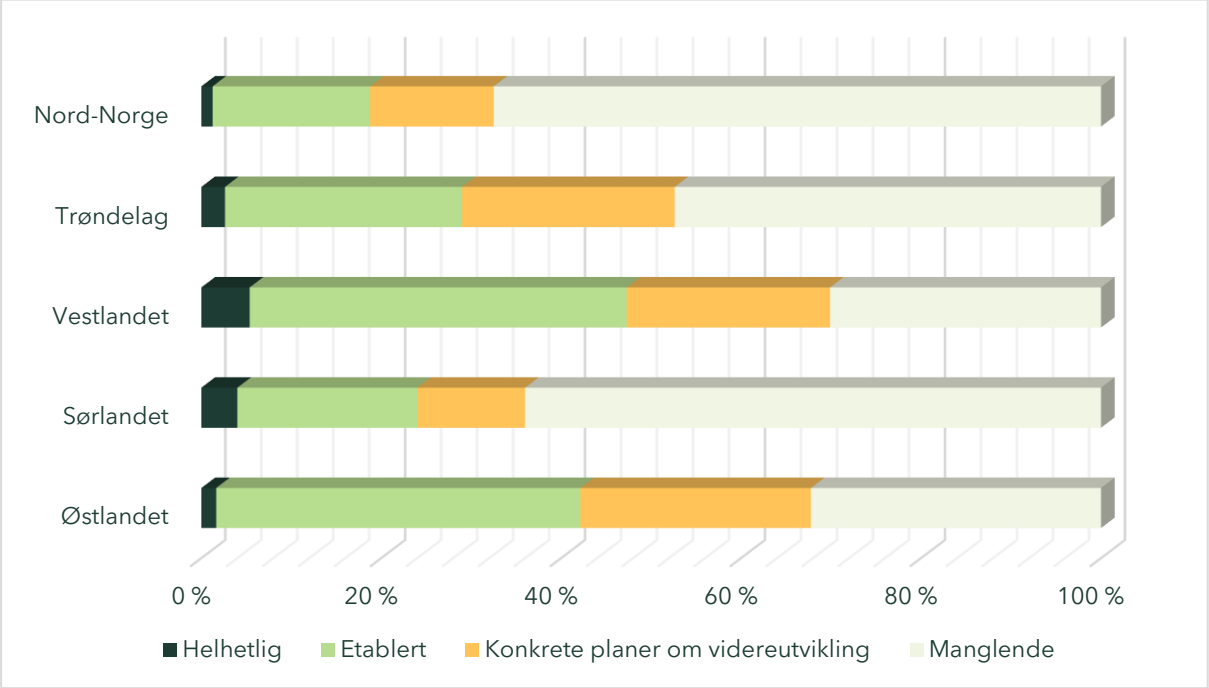

Landsdel	Antall Kommuner	Helhetlig	Etablert	Konkrete planer om videreutvikling	Manglende
Nord-Norge	80	1 %	18 %	14 %	68 %
Trøndelag	38	3 %	26 %	24 %	47%
Vestlandet	93	5 %	42 %	23 %	30 %
Sørlandet	25	4 %	20 %	12 %	64 %
Østlandet	121	2 %	40 %	26 %	32 %

[1]

Figur 3: Status klimarapportering etter landsdel.

Figur 3 viser at Nord- Norge har mange kommuner med manglende klimarapportering (68%). Sørlandet har relativt få kommuner, og samtidig relativt stor andel kommuner med

[1] *Prosentandelen er avrundet til hele tall, derfor summerer ikke alle rader til nøyaktig 100%.*

manglende klimarapportering (64%). Vestlandet har den høyeste andelen kommuner med etablert klimarapportering (42%), før Østlandet (40%).

4.3. Resultater etter kommunestørrelse

Kommunenes innbyggertall ble også inkludert i analysen, for å undersøke om det finnes en sammenheng mellom kommunestørrelse og hvor langt en kommune har kommet med klimarapporteringen. Kommunene undersøkes basert på følgende størrelse- inndeling:

- Små kommuner: < 5000 innbyggere
- Mellomstore kommuner: 5000- 20 000 innbyggere
- Store kommuner: > 20 000 innbyggere (Norgeskommuner, u.d.).

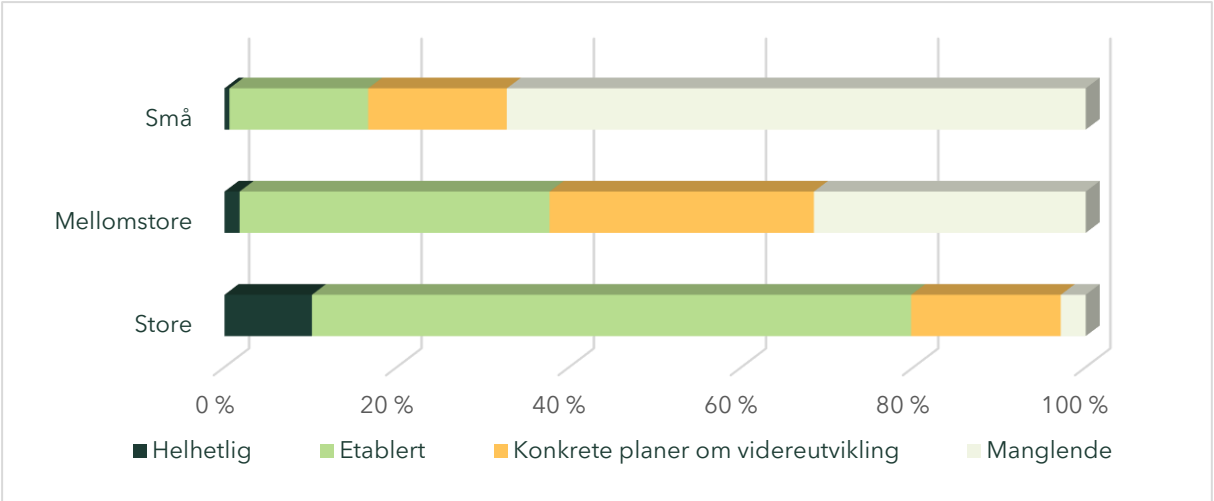

Kommunestørrelse (antall kommuner)	Helhetlig	Etablert	Konkrete planer om videreutvikling	Manglende
Små (174)	1 %	16 %	16 %	67 %
Mellomstore (114)	2 %	36 %	31 %	32 %
Store (69)	10 %	70 %	17 %	3 %

[2]

Figur 4: Status klimaarbeid etter kommunestørrelse.

[2] *Prosentandelen er avrundet til hele tall, derfor summerer ikke alle rader til nøyaktig 100%.*

Figur 4: Status viser status på klimaarbeid i kommuner gruppert etter kommunestørrelse. Funnene viser at blant små kommuner er det flest med manglende klimarapportering (67%). For mellomstore kommuner er etablert klimarapportering den vanligste kategorien (36%). Blant store kommuner er det også flest med etablert klimarapportering (70%).

4.4. Utfordringer med klimarapporteringen

I statusanalysen har fokuset vært om kommunene har etablert klimaregnskap og/eller klimabudsjett. For å undersøke mer om kommunenes perspektiver, fremmes funnene fra en tidligere spørreundersøkelse gjennomført av Asplan Viak. Der et utvalg av kommunene ble spurt om hva de opplever som den største utfordringen i arbeidet deres med klimaregnskapet. Svarene er samlet fra 40 kommuner.

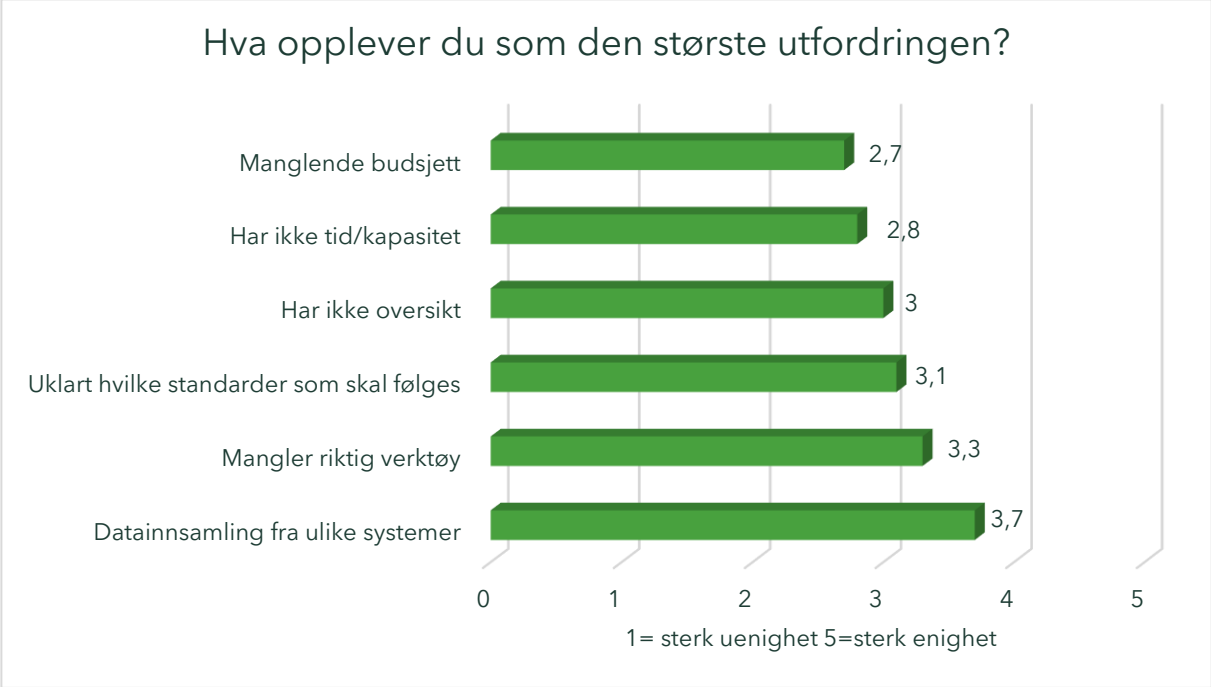

Figur 5: Kommunenes utfordringer med klimaregnskapet.

Figur 5 viser at kommunene opplever flere utfordringer i arbeidet med klimaregnskapet. Resultatet er ikke representativt for alle kommuner, men gir likevel et innblikk i hva som er de vanligste utfordringene kommuner opplever med klimaregnskapet. Her ble det trukket frem faktorer som utfordringer med datainnsamling fra ulike systemer, mangler på riktig verktøy og uklarhet rundt hvilke standarder som skal følges. I tillegg til utfordringer med oversikt og kapasitet internt, og manglende budsjett.

5. Diskusjon

Funnene fra analysen av Norges 357 kommuner, viser en variasjon i statusen på klimarapporteringen. 43% av kommunene har ikke etablert klimaregnskap eller klimabudsjett. 33% av kommunene har etablert klimaregnskap og/eller klimabudsjett, men ikke fullstendig for Scope 1, 2 og 3. 21% av kommunene har konkrete mål om å innføre klimaregnskap og/eller klimabudsjett, eller spesifikke ønsker om å forbedre det de har. Til slutt er det 3% av kommunene som har etablert klimaregnskap og klimabudsjett, som dekker Scope 1, 2 og 3 helhetlig. Flere norske kommuner jobber altså aktivt med klimarapportering i 2026, men i varierende grad.

Kommunene har et stort handlingsrom i sitt klimaarbeid, noe som kan være en årsak til variasjonen i statusen på klimarapporteringen (Klima- og miljødepartementet, 2024). Flere nasjonale retningslinjer og lovverk påvirker kommuners klimaarbeid og klimarapportering, som innebærer at kommunene skal ha oversikt over sine direkte utslipp, utarbeide planer knyttet til klima og vektlegge klima- og miljøhensyn i innkjøp (Statlige planretningslinjer for klima og energi, 2024; Anskaffelsesloven, 2016). Likevel har det blitt gjort en undersøkelse av DFØ om anskaffelsesloven, som viser at ikke alle innkjøp blir gjort med 30% miljøvekting (DFØ, 2026).

Samtidig er det heller ikke lovpålagt for kommuner å ha etablert klimaregnskap og/eller klimabudsjett. Det vil si at det er mye opp til kommunene selv om de ønsker å innføre det (Klima- og miljødepartementet, 2024). Likevel kan klimaregnskap og klimabudsjett være nyttige verktøy for kommuner som ønsker større oversikt over sine klimagassutslipp, og en oversikt over hvordan ulike tiltak kan brukes i arbeidet for å nå utslippsmål (Miljødirektoratet, 2022).

5.1. Faktorer som påvirker klimarapporteringen

For å undersøke mulige faktorer som påvirker kommuners klimarapportering, ble det undersøkt om statusen varierer per landsdeler og etter kommunestørrelse. Resultatene viste variasjon mellom landsdeler, der Vestlandet og Østlandet hadde høyest andel kommuner med etablert klimarapportering, mens Nord- Norge og Sørlandet hadde høyest andel kommuner med manglende klimarapportering. I tillegg viste resultatene variasjon etter kommunestørrelse, blant store og mellomstore kommuner var det flest med etablert klimarapportering, mens små kommuner hadde flest med manglende klimarapportering.

En rapport fra CICERO, Civitas og Vestlandsforskning fra 2018, undersøkte potensialer og barrierer for kommunale klimatiltak. Dersom en kommune har en presset økonomi i

kombinasjon med mange lovpålagte oppgaver, kan de ha utfordringer med å prioritere klimaarbeidet. I tillegg mangler flere kommuner både kompetanse og kapasitet. Årsaker basert på kommunestørrelse trekkes også frem, som at større kommuner ofte har flere administrative ressurser enn mindre kommuner, og ofte har egne klima og miljø-avdelinger. Dermed har større kommuner også mer ressurser og en organisering med større potensial for å dra nytte av tilskuddsordninger, enn mindre kommuner (Klima- og miljødepartementet, 2024). Mange av de samme utfordringene trekkes frem i spørreundersøkelsen om kommunenes utfordringer. Dette kan være en forklaring på at resultatene varierte mellom kommuner med ulik størrelse.

Samtidig tyder tidligere undersøkelser på at flere faktorer påvirker statusen. En rapport fra UiO og CICERO fra 2023 har undersøkt hvordan kommuner har lyktes med klimaarbeidet, der de fremmer funn fra kommuner med ulik geografi og størrelse. Selv om rapporten omhandler klimaarbeid generelt og ikke klimarapportering spesifikt, kan funnene indikere at også andre faktorer enn kommunestørrelse og geografi kan påvirke kommunenes arbeid med klimarapportering. Flere kommuner har lyktes med klimaarbeidet uavhengig av disse faktorene. I tillegg til å ha **engasjerte enkeltpersoner** eller grupper som tar tak i problemstillingene, trekker rapporten frem tre faktorer. Det første er **institusjonalisering av arbeidet**, som vil si at det opprettes formelle strukturer i klimaarbeidet og at det jobbes med å skape en kultur med interesse og engasjement. Det andre er en **tilpasning** av klimaarbeidet til kommunenes lokale kontekst, siden kommuner har ulike forutsetninger. Det tredje er å ha fleksibilitet og **samarbeid mellom aktører**, det vil si både samarbeid på tvers av sektorer, og mellom aktører på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå. (Stokstad, et al., 2023). Innføring av klimaregnskap og klimabudsjett er former for institusjonalisering som kan bidra til å styrke klimaarbeidet, mens tiltak må tilpasses til lokale kontekster.

Samtidig kan små kommuner ha utfordringer med å opprettholde klimaarbeid over tid, grunnet begrenset kapasitet og økonomiske ressurser. Dermed kan tiltak og ressurser fra regionalt og nasjonalt nivå være viktige (Stokstad, et al., 2023). For eksempel finnes flere støtteordninger som kan være hjelpemidler i kommunenes klimaarbeid. **Klimasats** er en ordning, der kommuner kan søke støtte til tiltak som vil bidra til klimagassreduksjon og omstilling til lavutslippssamfunnet. I 2027 skal Klimasats slås sammen med andre tilskuddsordninger (Miljødirektoratet, u.d.). I tillegg finnes nettsider som samler arrangementer om hvordan kommuner kan jobbe med klima, som **Klimakommuner** (Klimakommuner, u.d.). Kommuner kan også søke om midler til gjennomføring av klimatiltak innenfor EU- systemet som **New European Bauhaus** og samfunnsoppdraget «Klimanøytrale og smarte byer» (Klima- og miljødepartementet, 2024). I tillegg finnes publiserte veiledere for klimabudsjett som styringsverktøy, som kan tilpasses lokale forutsetninger (KS, u.d.).

5.2. Veien videre

Fra 9.- 20. november 2026 ble klimatoppmøte (COP31) i Tyrkia arrangert, som samlet representanter fra nesten 200 land (Danbolt, 2026). I forkant av klimatoppmøte publiserte en rekke internasjonale kommuneorganisasjoner et dokument med oppfordringer til nasjonalstatene, som gikk ut på at Parisavtalens mål kun kan bli oppnådd gjennom en involvering av alle forvaltningsnivåer (KS, 2026).

I norsk kontekst trekkes og kommunene frem som viktige aktører. Miljødirektoratet trekker frem i sin veileder for statlige planretningslinjer for klima og energi, hvordan kommunene bør sette seg ambisiøse og konkrete mål basert på målet om at Norge skal være et lavutslippssamfunn i 2050. Med eksempler fra klimaplaner fra små, mellomstore og store kommuner. Der de trekker frem at målene bør tilpasses kommunens lokale forutsetninger, som politiske prioriteringer, befolkningsutvikling eller næringsstruktur (Miljødirektoratet, 2026). Klimaregnskap og klimabudsjett er også som nevnt verktøy kommuner kan bruke for å få oversikt over sine klimagassutslipp, og i arbeidet med å nå satte klimamål (Miljødirektoratet, 2022, 2025). Videre er det interessant å følge med på om det kommer endringer i retningslinjer eller lovverk som vil påvirke kommunenes fremtidige klimaarbeid og dermed klimarapportering.

I en videre studie hadde det vært interessant å undersøke statusen og omfanget av kommunenes resterende klimaarbeid, som kommunenes oppfølging av klimamål eller andre klimatiltak, og i større grad kartlegge konkrete utfordringer kommunene opplever i klimaarbeidet.

6. Konklusjon

Denne rapporten har analysert statusen på klimarapporteringen til Norges 357 kommuner i oktober 2026, med utgangspunkt i offentlige tilgjengelige dokumenter. Det ble undersøkt om kommunene hadde etablert klimaregnskap og klimabudsjett, og om de hadde konkrete planer om videreutvikling. Statusen er sett i sammenheng med landsdeler og kommunestørrelse. Resultatene viste en variasjon i arbeidet, med flest kommuner med manglende klimarapportering (43%). Mange kommuner hadde klimaregnskap og klimabudsjett, men ikke fullstendig for Scope 1, 2 og 3 (33%). Samtidig er det mange som har konkrete planer om å innføre dette, eller å forberede det de har (21%). Til slutt var det et mindretall som hadde etablert klimaregnskap og klimabudsjett, som dekker Scope 1, 2 og 3 helhetlig (3%). Resultatene viste også variasjoner basert på landsdel og kommunestørrelse. Likevel finnes eksempler på kommuner som har lykkes med klimaarbeidet uavhengig av geografi og størrelse.

Kommuner er viktige aktører og bidragsytere i arbeidet med å nå klimamål. Verktøy som klimaregnskap og klimabudsjett kan brukes i dette arbeidet, men er ikke lovpålagt å ha på plass. Kommunene har dermed et stort handlingsrom i klimaarbeidet og i arbeidet med klimarapportering, samtidig som arbeidet påvirkes av ulike retningslinjer og lovverk. Klimaregnskap og klimabudsjett kan gi en kommune oversikt over fordelingen av klimagassutslipp, og brukes i arbeidet med tiltak og klimamål. Selv om kommunene opplever sammensatte utfordringer med klimarapporteringen, finnes en rekke støtteordninger, arrangementer og veiledere som kan være bidrag i dette arbeidet. Videre trekkes involvering av kommunene frem som nødvendig i oppnåelse av klimamål. Samt at kommunene bør sette seg ambisiøse og konkrete mål, men tilpasset sine forutsetninger og lokale kontekst.

7. Bibliografi

Anskaffelsesloven. (2016). *Lov om offentlige anskaffelser* (LOV-2016-06-17-73). Lovdata. https://lovdata.no/lov/2016-06-17-73

Danbolt, I. L. (2026, november 9). *COP31: Ni spørsmål som kan avgjøre veien videre for klimaet*. Hentet fra FN- Sambandet: https://fn.no/nyheter/cop31-ni-spoersmaal-som-kan-avgjoere-veien-videre-for-klimaet

DFØ. (2026, september 18). *Statistikk om klima- og miljøhensyn i offentlige anskaffelser*. Hentet fra Anskaffelser: https://www.anskaffelser.no/data-statistikk-og-analyse/statistikk-om-klima-og-miljohensyn-i-offentlige-anskaffelser

Klima- og miljødepartementet. (2024). *Meld. St. 25 (2024–2025) Klimamelding 2035 – på vei mot lavutslippssamfunnet.* Hentet 28. oktober 2026 fra Regjeringen: https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-25-20242025/id3095592/?ch=9

Klimakommuner. (u.d.). *Arrangementer*. Hentet 11. november 2026 fra Klimakommuner: https://klimakommuner.no/arrangement

KS. (2026, oktober 14). *Kommunesektoren med felles oppfordringer før klimatoppmøte*. Hentet fra KS: https://www.ks.no/fagomrader/samfunnsutvikling/klima/kommunesektoren-med-felles-oppfordringer-for-fns-klimatoppmote/

KS. (u.d.). *Veileder for klimabudsjett som styringsverktøy*. Hentet 11. november 2026 fra KS: https://www.ks.no/fagomrader/samfunnsutvikling/klima/veileder-for-klimabudsjett/

Miljødirektoratet. (2022, desember 28). *Hva er et klimabudsjett?* Hentet fra Miljødirektoratet: https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/klima/for-myndigheter/kutte-utslipp-av-klimagasser/klima-og-energitiltak/klimabudsjett/hva-er-et-klimabudsjett/

Miljødirektoratet. (2022, desember 28). *Hvilken nytte har et klimabudsjett?* Hentet fra Miljødirektoratet: https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/klima/for-myndigheter/kutte-utslipp-av-klimagasser/klima-og-energitiltak/klimabudsjett/hvilken-nytte-har-et-klimabudsjett/

Miljødirektoratet. (2025, oktober 22). *Klimagassregnskap for kommuner og fylker*. Hentet fra Miljødirektoratet: https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/klima/klimagasser-utslippstall-regnskap/klimagassregnskap-for-kommuner-og-fylker/

Miljødirektoratet. (2026, mai 5). *Innkjøp og anskaffelser med redusert klimafotavtrykk*. Hentet fra Miljødirektoratet: https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/klima/for-myndigheter/kutte-utslipp-av-klimagasser/klima-og-energitiltak/innkjop/

Miljødirektoratet. (u.d.). *Klimasats- støtte til klimasatsing i kommuner og fylkeskommuner*. Hentet 11. november 2026 fra Miljødirektoratet: https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/KlimasatsSkjema/Startside/Index?s%C3%B8knadstypeId=36

Miljødirektoratet. (2026, oktober 22). *Veileder: Statlige planretningslinjer for klima og energi- Sette mål og velge tiltak og virkemidler*. Hentet fra Miljødirektoratet: https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/klima/for-myndigheter/kutte-utslipp-av-klimagasser/spr-klima-og-energi/sette-mal-og-velge-tiltak-og-virkemidler/

Miljødirektoratet. (u.d.). *Klimasats- støtte til klimasatsing i kommuner og fylkeskommuner*. Hentet 11. november 2026 fra Miljødirektoratet: https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/KlimasatsSkjema/Startside/Index?s%C3%B8knadstypeId=36

Moy, T. (2026, oktober 9). *Hva er et klimaregnskap, og hvordan fungerer det?* Hentet fra Klimaguiden: https://www.klimaguiden.com/klima-og-samfunn/36-klimaokonomi-og-politikk/137-hva-er-klimaregnskap-og-hvordan-fungerer-det.html

Moy, T. (2026, oktober 9). *Hva er forskjellen på scope 1, 2 og 3?* Hentet fra Klimaguiden: https://www.klimaguiden.com/klima-og-samfunn/36-klimaokonomi-og-politikk/138-hva-er-forskjellen-pa-scope-1-2-og-3.html

Norgeskommuner. (u.d.). *Alle 357 kommuner i Norge, A-Å*. Hentet 22. oktober 2026 fra Norgeskommuner: https://norgeskommuner.no/kommuner

Statlige planretningslinjer for klima og energi. (2024). *Statlige planretningslinjer for klima og energi.* (FOR-2024-12-20-3359). Lovdata. https://lovdata.no/forskrift/2024-12-20-3359

Stokstad, S., Tønnesen, A., & Westskog, H. (2023). *Suksessfaktorer for kommuners klima- og energiarbeid.* Include- Forskningssenter for sosialt inkluderende energiomstilling.

Stortinget. (2025, juni 3). *Endringer i klimaloven (klimamål for 2035)*. Hentet fra Stortinget: https://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Saker/Sak/?p=103136

asplan viak